

[Poul Nilsson.]

for sine og statsbaneledelsens principielle synspunkter. Til trods herfor har hverken venstre eller det konservative folkeparti stillet et eneste ændringsforslag til det lovforslag, vi her behandler. Alene på denne baggrund må jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at det stillede forslag til motiveret dagsorden afvises.

Holmberg: Ministeren besværede sig lidt over min bemærkning om de svar, vi har fået fra statsbanerne og hans ministerium. Nu må ministeren ikke friste mig over evne med hensyn til at referere, hvad der er sket i udvalget, — jeg tænker på sidste uge. Jeg har gjort opmærksom på visse ting vedrørende S-banetaksterne. Jeg mener, at der i de svar, vi har fået, foruden en hel del minusser var en del plusser, som egentlig skulle regnes med i den samme forbindelse, men det undlod ministeren at komme ind på.

I øvrigt har mine bemærkninger om Store-Bælt sin baggrund i forholdet mellem baner og biler. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han mener, at den forskelsbehandling, der finder sted, er rigtig. Jeg tror ikke, han vil mene, at den i længden kan være rigtig.

Med hensyn til de 300 mill. kr. vil jeg gøre ministeren opmærksom på, at der er andre regnskabskyndige end ministerens og hans ministeriums, og de mener også, at underskuddet kommer højere op end de beløb, ministeren nævnte, når vi tager det hele med.

Jeg kan med min bedste vilje ikke forstå, hvorfor den højtærede minister bliver ved at tale om den store trafikkommission. Hverken sagligt eller principielt vil vi være med hertil. Hvis ministeren imidlertid mener, det er nødvendigt, kan han jo nedsætte denne store kommission; det kan han gøre uden at spørge os, det bliver blot ikke med politisk støtte fra os. Egentlig ville det være interessant at se, hvilken stilling de to små partier indtager. Indtil nu har de haft samme indstilling som vi, og jeg skulle tage meget fejl, hvis de ikke stadig havde den samme indstilling, hvis de turde.

Ministeren sagde ved første behandling, at der var for mange lastbiler. Det må de

da selv om, de forlanger ikke hjælp. Jeg vil gerne tro, at vognmandsorganisationerne vil se med velvilje på en begrænsning af antallet. Så kunne de bedre bestemme priserne, og enhver ved, at det bliver i opadgående retning. Der er sikkert nogen, som det kniber lidt for, men gennemgående klarer de sig fint. Bilerne holder vore veje, samtidig med at de lægger $\frac{1}{2}$ milliard kr. i statskassen. Statsbanerne har et stort underskud, det ved vi alle.

Jeg vil endnu en gang anmode det ærede medlem hr. Kirkegaard og hans parti om at besinde sig, inden de stemmer for den store trafikkommission, og det samme vil jeg sige til det ærede medlem hr. J. M. Pedersen og hans parti. Det er, ligesom det ærede medlem knap forstår, hvad det hele drejer sig om. Det ærede medlem vil gå imod vort forslag til dagsorden ud fra den betragtning, at man derved vil forsinke arbejdet, men samtidig går han ind for den store trafikkommission, som naturligvis vil tage betydelig længere tid.

I tilslutning til, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) sagde, vil jeg gøre opmærksom på, at det er første gang, det er konstateret, at de to små partier går ind for en tanke som den, der i øjeblikket er fremme. Mon de to partier egentlig ved, hvad de indskiber sig i?

Jeg kan slet ikke forstå, at nogen har det mindste imod, at der bliver nedsat et udvalg som det, vi har foreslået, heller ikke statsbanerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Må jeg ganske kort sige til det ærede medlem hr. Holmberg, at jeg synes ikke, man kan sammenligne overførslen af jernbanevogne og biler på Store-Bælt. Som det er oplyst for udvalget, kan jernbanevogne risikere at blive rangeret op i Korsør eller Nyborg og komme til at vente i flere dage, medens bilerne øjeblikkelig kommer over og kan transportere den fragt, de har. De er ikke udsat for samme gene, som godsvojnene kan være udsat for, bl. a. for at tilfredsstille behovet for overførsel af biler.

Det er rigtigt, at jeg selv kunne nedsætte en stor kommission, men når spørgsmålet nu er draget frem, og det blev det jo af det ærede medlem hr. Holmberg ved første